

Reactie Internet consultatie aanvulling Besluit Houders van Dieren

In de toelichting van het besluit wordt de anti-blafband voor honden met name genoemd en volledig verboden, met als onderbouwing dat het blaffen van een hond geen gevaar oplevert voor mens of dier. Wij verzoeken het hier als voorbeeld te schrappen, en te benoemen als een middel dat door mensen met voldoende deskundigheid (zie: www.diergedragstherapeuten.nl en www.certipet.org) in specifieke situaties kan worden toegepast.

Bij diensthonden is blaffen bij het aantreffen van goederen en mensen, en deze vervolgens bewaken, een gewenst en nuttig gedrag. Dit betekent dat deze honden een lage blafdrempel hebben. Dit uit zich ook in andere situaties, zoals in de kennel of in de auto, en kan voor overlast zorgen bij mensen in de buurt. Het kan voor de hond zeer nadelig zijn omdat deze door het blaffen oververhit kan raken terwijl het blaffen niet helpt om stress te verminderen. Dit zijn niet “gevaarlijke” situaties zoals in de wet genoemd. Maar ze kunnen er wel toe leiden dat deze honden niet meer bruikbaar zijn voor de dienst, en er een andere oplossing voor hen gezocht moet worden. Dit is voor zowel de hond als voor de betrokken mensen niet wenselijk.

Daarnaast: in de toelichting zelf is de kern van het probleem duidelijk weergegeven: “Indien de prikkel voor de hond onvoorspelbaar en oncontroleerbaar is, kan deze ernstige stress veroorzaken. Bij een gebruik waarbij de prikkel wel voorspelbaar is en te relateren aan een bepaalde gedraging, hoeven zich geen problemen voor te doen.” Een goede anti-blafband, in de juiste situatie toegepast (waarbij het blaffen dus niet voorkomt uit een medische of psychische afwijking), voldoet volledig aan deze criteria. Ook hier betreft het dus deskundige toepassing: een uitgebreide analyse van het probleem, het correct toepassen van het juiste middel, en het opvolgen van de resultaten.